

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Zagrebačka 2
31000 Osijek

Poslovni broj: **6 St-12/2011**

Stečajni dužnik: **DOMIN d.o.o.**, u stečaju, Slavonski Brod, A. Šenoe 6,
OIB:33984672672

Stečajni vjerovnik: **BRIBIRSKI PARKOVI d.o.o.**, Bribir, Plančenič b.b.
OIB:71864534064
koje zastupa Alan Muraj, odvjetnik iz Zagreba

ODGOVOR
NA ŽALBU

1. Stečajni vjerovnik Bribirski parkovi d.o.o. je putem eOglasna ploče došao do žalbe koju je uložilo Županijsko državno odvjetništvo u ime Republike Hrvatska, Ministarstva financija, Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine (dalje: ŽDO), kao i žalbe koju je uložio HZMO.

2. Ovim podneskom stečajni vjerovnik Bribirski parkovi d.o.o. daje odgovor na navedene žalbe, kako slijedi;

3. Žalbe ŽDO i HZMO su posve neosnovane.

4. U većini žalbe ŽDO ističe kako je sud pogrešno izveo zaključak da količina od 24.362,31 m³ kamenog materijala predstavlja vlasništvo stečajnog dužnika. ŽDO ponavlja svoje već ranije iznesene tvrdnje kako se radi o mineralnoj sirovini – rudnom blagu u vlasništvu Republike Hrvatske.

5. ŽDO potpuno pogrešno ističe kako je sud izveo pogrešan zaključak o tome da se ne radi o rudnom blagu u vlasništvu Republike Hrvatske. Naime, sud izvodi zaključke iz stanja spisa, a iz stanja spisa upravo proizlazi da navedena količina ne predstavlja rudno blago u vlasništvu Republike Hrvatske, već se radi o vlasništvu stečajnog dužnika.

6. Sud nema dovoljno stručnih znanja da sam procijeni da li se sporna količina ima smatrati rudnim blagom u vlasništvu Republike Hrvatske. Upravo u tu svrhu je određeno i vještačenje. Stalni sudski vještak Akil Debebe je jasno u svome Nalazu i mišljenju od dana 15.06.2020. godine i dopune od 09.03.2022. godine iskazao da se ne radi o rudnom blagu.

7. Osim toga, postoji i pravomoćna i ovršna presuda Tk-47/99 Trgovačkog suda u Slavenskom brodu od dana 17.03.2003. godine u kojoj je utvrđeno da predmetni kameni materijal ne predstavlja mineralnu sirovinu niti rudno blago, već pripada stečajnom dužniku.

8. S druge strane ŽDO samo drugačije interpretira predmetni kameni materijal od vještaka, te sam izvodi zaključke da se radi o rudnom blagu u vlasništvu Republike Hrvatske, bez da nudi ikakav dokaz za to.

9. Sudovi u Republici Hrvatskoj donose odluke na temelju stanja spisa. Obzirom da u spisu postoji Nalaz i mišljenje vještaka kako se ne radi o rudnom blagu u vlasništvu Republike Hrvatske, te obzirom na postojanje presude Tk-47/99 jasno je da postoje dokazi da se ne radi o rudnom blagu kako to interpretira ŽDO. Stoga sud nije izveo pogrešan zaključak da se ne radi o rudnom blagu, jer dokazi u spisu jasno ukazuju kako se ne radi, a ne postoji dokaz da se radi. Jedino postoji tumačenje ŽDO da se radi, ali to nije dokaz.

10. Da li je nešto rudno blago se ne dokazuje apstraktno na temelju zakona kako to tumači ŽDO, nego konkretno na temelju vještačenja. ŽDO nije predložio niti jedan dokaz kojim bi osporavao Nalaz i mišljenje vještaka, te kojim bi osporio presudu Tk-47/99. ŽDO je mogao predložiti novo vještačenje ako je smatrao da izvršeno vještačenje nije istinito, a što nije napravio. ŽDO očito pokušava utjecati na sud snagom svoje reputacije, a ne snagom argumenata. Ako jedna strana tvrdi jedno, a druga drugo, jedino logično je da sud pokloni vjeru nezavisnom stručnjaku, vještaku, a ne da ignorira Nalaz i mišljenje stručnjaka u području u kojem sud nema nikakve stručnosti, i poklanja vjeru ŽDO da se radi o rudnom blagu koji isto tako kao i sud nema dovoljno stručnog znanja da to sam procijeni. Stoga su navodi ŽDO posve promašeni, usmjereni na pokušaj dobivanja drugačije odluke suda protivne dokazima u spisu.

11. U odnosu na dio žalbe ŽDO i cijelu žalbu HZMO kako je odlukom suda došlo do stavljanja u nepovoljniji položaj pojedinih vjerovnika, isti navodi su također neosnovani.

12. Kao prvo, stečajnim planom dolazi se do boljeg namirenja svih vjerovnika, nego da se do sredstava dolazi prodajom imovine. Stoga je upitan pravni interes ŽDO i HZMO da se žale na stečajni plan kojim će doći do veće novčane vrijednosti nego da je došlo do prodaje. Koji je interes ŽDO i HZMO da se žale, ako im uspjeh žalbe može jedino garantirati da se manje naplate? Obzirom da je prilično jasno da bi prodajom imovine stečajnog dužnika i Republika Hrvatska i HZMO dobili manje od stečajnog plana, postavlja se opravdano pitanje postoje li neki skriveni motivi ŽDO i HZMO da se žale?

13. I konačno, svakom vjerovniku je ponuđeno da bira želi li svoja potraživanja pretvoriti u poslovne udjele uz obvezu sudjelovanja u pokriću poslovnih gubitaka stečajnog dužnika i troškova stečajnog postupka, ili želi isplatu u novcu. Stoga nema dovođenja u povoljniji položaj stečajnih vjerovnika. Svaki je vjerovnik bio u jednakom položaju i svaki je slobodno mogao izabrati hoće li samo isplatu ili će investirati u gubitke i time steći poslovne udjele. Prema tome i HZMO i ŽDO u ime Republike Hrvatske je imao izbor namiriti svoju tražbinu u iznosu od 81,27%, a to što nisu izabrali

tu opciju, ne znači da su stavljeni u neravnopravan položaj. Štoviše, upravo bi stečajni vjerovnici koji su investirali svoj novac u pokriće gubitaka stečajnog dužnika i koji su investirali u troškove stečajnog postupka bili stavljeni u neravnopravan položaj kada bi imali veće obveze od ostalih vjerovnika, a jednaka prava kao i svi drugi vjerovnici.

14. Slijedom navedeno razvidno jest da su žalbe ŽDO i HZMO neosnovane, te usmjerene na nelogičan pokušaj rušenja Potvrde stečajnog plana i provedbu prodaju nekretnine koja bi i Republici Hrvatskoj i HZMO donijela manje nego da se stečajni plan provede. Dakle, niti ŽDO niti HZMO nemaju pravni interes za podnošenje žalbe, jer usvajanjem žalbe mogu dobiti samo manje nego što dobivaju odbijanjem žalbe. Stoga se predlaže odbaciti žalbu ŽDO i HZMO zbog nedostatka pravnog interesa, podredno odbiti kao neosnovanu.

Bribirski parkovi d.o.o.
koje zastupa Alan Muraj,
odvjetnik

U Zagrebu, 17.05.22 godine

